

[Kai Moltke.]

Men jeg ser ikke nogen beregninger af, hvad en billigere jordanskaffelse betyder, jeg ser ikke, hvordan det opføres i det planlagte budget, om sådanne tanker overhovedet findes hos finansministeren og hos de partier, som her er repræsenteret. Vi befinder os jo her ved en førstebehandling, hvor vi ellers ikke skal gå i enkeltheder om de enkelte paragraffer og de enkelte poster, selv om nogle jo ikke kan stå for fristelsen, men jeg tror, der her ligger adskillige samfundsvigtige områder, hvor det er nødvendigt at fastslå, at noget, der kan se ud som besparelse i dag, betyder større udgifter i morgen, og at der findes visse muligheder for ved en rigtig prioritering at stryge ganske unødvendige udgifter som størstedelen af militærbudgettet. Hvis man kunne bekvemme sig til virkelig at nedsætte statens og kommunernes og boligselskabernes udgifter ved en fornuftig og billigørende jordlovgivning, så er her anvist konkrete punkter, som det var værd at tænke over mellem første og anden behandling. Men først og fremmest tror jeg, at man i stedet for at henvise til, at alt nu afhænger af, om producerende mennesker får et par øre mere eller mindre i timeløn uanset deres produktivitet, deres indsats, deres industris omkostninger, skulle stille sig den hovedopgave at fremskaffe flere statslige midler ved at inddrage samfundsskabte værdier, ved at inddrage en del af de arbejdsfri indtægter.

Rosing: De grønlandske medlemmer af tinget har under denne debat meget lidt at sige såvel om finanslovsforslaget for 1969-70 som budgetoverslagene for 1970-73. Dette kan jeg begrunde med, at det totale grønlandske rammebeløb er blevet fastholdt, og at vi i Grønlandsrådet er bekendt med og har en vis indflydelse på, hvordan kommende bevillinger fordeles på forskellige poster. Med andre ord: vi er stort set tilfreds med de foreslåede bevillinger til fortsættelse af den grønlandske udvikling.

I finanslovsforslaget for 1969-70 kan det

konstateres, at stigningen i udgifterne vedrørende Grønland præges meget af pris-, løn- og omkostningsstigninger. Således forventes det offentlige konsum fra 1968 til 1969 at stige med ca. 20 mill. kr. De to mest betydende poster er sundhedsvæsenet og skolevæsenet, som i forhold til 1968 vil stige med henholdsvis 7 og 13 pct. Stigningen i udgifter til skole og uddannelse i øvrigt udgør 7 mill. kr. Denne forøgelse af udgifterne anses som en naturlig følge af de stigende uddannelsesbehov på grund af den betragtelige forøgelse i antallet af skole-søgende børn og unge. Dertil kommer, at det grønlandske skolevæsens udbygning hidtil ikke har kunnet følge med stigningen i det antal elever, der efter skolepligtens ophør ønsker at fortsætte i 8. og 9. klasse. Disse børn og unge må nødvendigvis sendes til danske skoler her i landet. Således regner man med i 1969 at sende 250 elever mod ca. 70 i år. I forhold til uddannelsen i selve Grønland er dette et bekosteligt, men ganske nødvendigt arrangement, når de unge skal have mulighed for enhver dygtiggørelse. Ud over denne udvidelse af uddannelsen har man også regnet med, at den kommende fagskole i Godthåb så småt vil begynde at fungere i 1969. Jeg vil derfor benytte lejligheden til at udtrykke min glæde over, at man fortsat som på andre felter vil udvide indsatsen på dette område.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på andre poster i finanslovsforslaget, men vil blot komme med en enkelt bemærkning om boligbyggeriet i Grønland. Som ministeren for Grønland og regeringen ved lige så godt som jeg, er boligproblemet et af de største i Grønland. Kendsgernerne viser, at der hidtil er ofret og i den kommende tid må ofres mange millioner kroner på løsningen af denne store opgave. Ifølge budgetoverslagene for 1970-73 vil investeringsudgifter i tidsrummet 1968-72 til boligstøtteboliger, ungdomspensioner, tjenesteboliger og GTOs indkvarteringstjeneste udgøre i alt 524,7 mill. kr., hvoraf 367,3 mill. kr. anvendes til opførelse af boligstøttehuse og ungdoms-